

180. Òranyàn ni fún yín nígbà tí ikú bá dé bá ẹni kẹni nínú un yín tí ó sì ní dúkiá (orò) tí ó fẹ́ fí sílẹ̀ pé kí ó sọ àsọtélẹ́ (pín-pín-in rẹ) fún àwọn ọbíi rẹ méjéjẹ̀ àti àwọn ibátan rẹ ní ọ̀nà tí ó dára; síṣe eléyìi jẹ́ ẹ̀tọ́ fún àwọn olùpáyàa (Allaahu).

181. Ẹni tí ó bá sì yíi padà léyìn igbà tí ó ti gbọ ọ, dájúdájú ẹ̀ṣẹ̀ rẹ wà lórùn àwọn tí wọn bá yí padà. Dájúdájú Allaahu ni Olùgbọ̀rò jùlọ, Olúní- imọ jùlọ.

182. Ẹni tí ó bá sì bèrù pé alásọtélẹ́ ẹ̀ àbòsì tàbí dá ẹ̀ṣẹ́ (lónàa ti *Ṣàríhà*) nínú un àsọtélẹ́ rẹ, tí ó wá ẹ̀ àtúnṣe láàárín wọn, kò sí ẹ̀ṣẹ́ fún un, dájúdájú Allaahu ni Aláforíjì jùlọ, Aláánú jùlọ.

183. Ẹyin tí ẹ gba (Allaahu) gbọ, (Allaahu) ẹ̀ ààwẹ́ gbígbà ni òranyàn fún yín gégé bí ó tí ẹ̀ é ní òranyàn fún àwọn tí wọn síwájúu yín kí ẹ̀ lè páyàa (Rẹ).

184. Fún àwọn ojọ tí ó ní ònkà, sùgbón ẹni tí ó bá jẹ́ aláìsàn tàbí tí ó wà lóri irin àjò nínú un yín, yóò san iye ààwẹ́ nàà padà ní ojọ m̀íràn. Àti pé àwọn ẹni tí ó bá ni lára (gégé bí arúgbó) yóò ẹ̀ itanràn nípa fí fún tálákà ní oúnjẹ. Ẹni tí ó bá finúfédò ẹ̀ oore kan iye ni ó dára jùlọ fún un; àti pé kí ẹ gba ààwẹ́ nàà ni ó lóore jùlọ fún yín bí ẹyin bá mò.

185. Oṣùu Ramadona ni (Allaahu) sọ Al-Kur'aanu kalẹ́ nínú un rẹ, ọ̀nà tààrà ni ó jẹ́ fún àwọn ẹniyàn àti àwọn ẹ̀rì ọ̀dodo tí ń finì m̀òná, àti ọ̀yà (lààrin irọ̀ àti ọ̀dodo). Ẹni kẹni tí ó bá wà láyẹ́ nínú un oṣù nàà nínú un yín kí ó gba ààwẹ́ nínú un rẹ; ẹni kẹni tí ó bá jẹ́ aláìsàn tàbí tí ó wà lóri irin-àjò yóò san iye ààwẹ́ nàà pàdà ní ojọ m̀íràn. Allaahu ń fẹ́ iròrùn fún yín; kò sì fẹ́ ìnira fún yín; kí ẹ̀ sì ka ònkà nàà pé; kí ẹ̀ sì gbé Allaahu tóbi nítorí ọ̀nà tí Ó fí mò yín, àti kí ẹ̀ sì lè máa dúpẹ́.

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۚ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾